

De Vriendenkring

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

www.Quakers.nu

86e jaargang nr. 7

juli/augustus 2015

De groepsfoto na de wijdingsamenkomst op de Algemene Vergadering in Bennekom op Zondag 31 Mei

De Vriendenkring

ISSN: 0167 – 3807

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

Minimum Abonnementsprijs:

Nederland €23,00 per jaar (per 1 januari 2016: €25,00)

Europa €29,00 per jaar (per 1 januari wordt dit verhoogd)

Wereldwijd €34,00 per jaar

Wil je meehelpen om alle kosten te dekken dan willen we je vriendelijk vragen of je bereid bent om €25,00 of meer per jaar te betalen. Bankrek. **NL31 TRIO 0390 3895 60** t.n.v. Maandblad De Vriendenkring te Assen. (nieuw!)

De portiekosten voor Europa en de rest van de wereld zijn gelijk getrokken en bedragen €3,45 per poststuk tussen 50 en 100 gram. De minimum abonnementsprijs voor buitenland moeten we tot onze spijt per 1 jan 2016 verhogen. Voor buitenlandse abonnees geldt het IBAN: **NL31 TRIO 0390 3895 60** en het BIC: TRIONL2U.

Nieuwe abonnees en adreswijzigingen doorgeven aan Corien van Garderen coriegarde@ziggo.nl of schriftelijk: Withof 4 - 4851 CL Ulvenhout

Redactieadres: Sytse Tjallingii Zwolle, 038-4608461/0640030923

E-mail adressen:

Redactie (kopij en inlichtingen)

vriendenkringredactie@gmail.com

Administratie

coriegarde@ziggo.nl

Verzending, Vormgeving en Financiën

dickkammainga@ziggo.nl

Eindredactie Sytse Tjallingii

[syitsemarlies@gmail.com](mailto:sytsemarlies@gmail.com)

Vaste medewerkers:

Hylkia Nieuwerth (correctie), Wils 't Hart (kopij) Dick Kamminga (lay-out, verzending) Sytse Tjallingii (hoofd/eindredactie), Corien van Garderen (administratie)

Voor abonnees met gezichts- of leesproblemen was er een gesproken versie van De Vriendenkring. Als je hier behoefte aan hebt neem dan contact op met de redactie.

Kopij voor De Vriendenkring is heel erg welkom!

Zie ook de tips en aanwijzingen voor auteurs op:

<http://Quakers.nu/nl/Vriendenkring/Tips%20%20voor%20Auteurs>

Sluitingstermijn kopij: 15e van iedere maand, tenzij anders afgesproken.

De Vriendenkring staat in kleur op de website, waar je nog een schat aan aanvullende en actuele informatie over de Quakers vindt.

Bezoek daarom geregeld onze internet site:

www.Quakers.nu

Er komen meer dan 1000 bezoekers per week op onze website

In dit nummer:

Van de redactie	4
Uit Louise's La: Gelukkig die vrede brengen.....	5
Gebed	7
Uitnodiging aan iedereen die dit leest!.....	8
Zendbrief 2015	10
Bemoedigd en geïnspireerd in de Nederlandse Jaarvergadering.....	12
Werken aan Vrede	14
Nederlandse Jaarvergadering vanuit Engels perspectief.....	17
En nog 10 extra manieren om aan de Wereld vrede te bouwen	18
THARS in Burundi	19
Waar richten we ons op in Europa?	20
Sponsor een poster op de Muur in Bethlehem.....	22
Het onvermogen overwinnen	24
Zendbrief van de Ierse Jaarvergadering	26
De bedevaart van de schoenlapper	28
De taart in de koelkast	30
De zoektocht van het musje Mirwa.....	31
Waarom de Quaker Mobiele Bibliotheek belangrijk is.....(vervolg).....	35
Outreach quiz.....	37
Quaker Connections	39
Het verhaal over de tempel met de duizend spiegels	40
Oproep aan ons Geweten :	41
Handen en Voeten: de handen ineen voor Syrische Vluchtelingen	43
Quakers in stripvorm	45
Zingen: 'Sing breaking to song' en 'Stay with me'	46
Waar zijn Quakerbijeenkomsten?	46
Wijdingssamenkomsten op Afstand.....	47
Waar zijn Quakerbijeenkomsten?	47
Vrienden in het hele land	48

*Corien van Garderen stuurt deze Zentangle op met de vraag
'Wie heeft deze fraaie Zentangle op de Algemene Vergadering
gemaakt en laten liggen?'*

Van de redactie

Er gebeurt veel in de wereld en toch voel ik steeds meer de noodzaak om op zoek te gaan in de innerlijke wereld. Op de Algemene Vergadering raakte ik in gesprek over het Innerlijk licht en ik nam daarom het boek van Thomas Kelly: 'A testament of devotion', dat in de vertaling 'Een Quaker getuigt' heet, uit de kast. Het inspireert mij enorm. Ik kan gemakkelijk door de oude taal heen lezen en de indrukwekkende kracht van de innerlijke ervaring en de enorme krachtige bron van energie en richtinggevend licht voelen.

'Het is een kern van kracht, een scheppend Leven, dat in ons geboren wil worden. Het is een innerlijk Licht, dat het gezicht van God verlicht en dat nieuwe schaduwen werpt op het gezicht van de mens.'

Vanmorgen mediteer ik over een passage uit 'Liefde voor de aarde' van Thich Nhat Hanh: '..... Het ligt voor de hand de grootste scheppende kracht die er bestaat de gedaante van een mens te geven. Maar de energie van ontwakken, van vrede, begrip en liefde is niet alleen in ieder mens aanwezig, iedere soort levend wezen heeft die in zich.'

Dat spreekt me enorm aan hoewel ik moeite heb om het me voor te stellen, maar het maakt me nederig te beseffen dat ieder mens op zijn manier deze 'kern van kracht, dit innerlijke Licht' zoekt, en dat ook alle levende wezens dit doen, ieder op zijn manier. Welke woorden we hieraan ook geven, 'My God is too small' (boek van JB Phillips) geldt voor elk woord voor God en voor elke voorstelling van God, die we ons proberen te maken. Als iemand denkt te weten wat God wil, geldt dit volgens mij bij elke uitspraak over God. Toch trachten we dit te voelen, door ons in stilte open te stellen voor dit innerlijke Licht, dat ons leven richting kan geven en er ons aan over te geven.

Het maakt ons bescheiden in het veroordelen van mensen op identiteits niveau. Er bestaan wel mensen die slechte dingen doen, die ons verder van dit innerlijke Licht af brengen, maar er bestaan geen slechte mensen, er is immers altijd dat van God in ieder mens. Dat kunnen we nog wel accepteren als we de sterke antisemitische uitlatingen van Maarten Luther lezen, maar bij mensen die zich de ideologie van IS eigen maken, valt ons dat niet zo makkelijk. Toch is dat de enige uitweg uit de spiraal van geweld en oorlog. In dit nummer van de Vriendenkring weer genoeg te lezen over deze spannende onderneming om bij te dragen aan de vrede in jezelf, in de mensen om je heen en tussen mensen op andere plaatsen van de Wereld. Ik wens jullie toe meer Licht te zien en je er door te laten leiden deze zomer.

Sytse Tjallingii (redactie)

Uit Louise's La: Gelukkig die vrede brengen...

ingezonden door Ben Veerbeek, door Mrg A.H.van Luyn

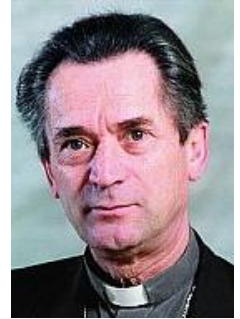
Ooit wel eens vrede gebracht?

Vrede brengen. Het lijkt wat anders dan vrede stichten.

Stichten is vestigen, een groots werk neerzetten en daar met trots vanaf een afstandje naar kijken. Stad en staat worden gesticht. Maar brengen is anders. Je gaat eerst iets halen, je pakt het op, je neemt het mee - en tijdens de reis: wees voorzichtig. Koester het, zorg dat het niet breekt - en biedt het een ander aan.

"Alsjeblieft, ik kom vrede brengen."

Het is niets en het is alles. Vrede. Een woord vol belofte en vertrouwen. Paradijs. De mens is zichzelf genoeg en leeft in harmonie met de ander. De hemel op aarde. Maar als je iets brengt, moet dat iets er wel eerst zijn. Dus als je vrede kunt brengen, betekent het dat je het ook kunt vinden. ergens, hier op aarde. Dat zou betekenen dat het Beloofde Land aan déze kant van de rivier is, dat je het water niet hoeft over te steken. Dat je niet zover hoeft te gaan. Dat er misschien zelfs wegen zijn om in dat land van vrede te komen. Wie weet (God?) moet je eerst nog wel een stuk woestijn door. Maar als je elkaar bij de hand neemt en niet loslaat, moet je die tocht kunnen maken. En als je de weg even kwijt bent, dan zal de Eeuwige als een vuur, als een wolk je de weg wijzen. God laat Haar kinderen niet verdwalen!

*Mrg A.H.van Luyn,
voormalig bisschop
van Rotterdam*

'Alsjeblieft, ik kom je vrede brengen.'

Ik lijk wel met lege handen te staan, maar hier is het. Pak aan, het is gratis. Pro Deo. En als je dan perse iets terug wilt doen, deel dan die vrede die je net gekregen hebt en ga deze op jouw beurt brengen bij weer iemand anders. Je hoeft niet bang te zijn dat het opraakt. Er is genoeg voor iedereen, voor de hele wereld, zo je wilt

Het brengen van vrede. Het is een machtig werk en toch kinderlijk eenvoudig. Je geeft elkaar de hand en zegt: "Vrede voor jou!". Daar, terwijl je dat doet en dat zegt, schep je vrede. De boodschapper van de Eeuwige wordt de Boodschap zelf. En daarmee wordt de vrede waar. De hemel op aarde. Vrede brengen: een sacrament voor alledag

Shaloom chawér! Vrede, vriend!

In de rubriek "Uit Louise's La" publiceren we gedachten, gedichten en andere teksten die U en ons hebben getroffen. De titel komt voort uit de gewoonte van Louise Arriëns Kappers om knipsels van teksten, die haar troffen in een laatje op te bergen met de bedoeling daar ooit nog eens iets mee te gaan doen. Uit deze teksten zijn destijds door Sophia Gregorius een aantal losbladige bundeltjes met de bovengenoemde titel gemaakt voor gebruik tijdens de wijdingssamenkomst. De huidige rubriek is in haar nagedachtenis

Gebed

door Wim Nusselder

Jij die ik God noem, gemakshalve,
jij die alles en iedereen verbindt, verzoent, in
breder perspectief plaatst,
die ook wel 'Schepper', 'Koning', 'Vader', 'Geest'
heet,

laat mij, ons, ieder jou
ervaren,
bezield verband, verzoening,
inzicht,
opdat wij jou beter zichtbaar
kunnen maken,
opdat wij jou belichamen in
deze wereld,
opdat onze levens jou
vertolken,
aan mensenwoorden voorbij.

Leid mij,
verlicht mijn pad,
geef mij de woorden die ik
nodig heb,
zodra ik ze nodig heb,
pas dan,

opdat ik niet met je aan de haal ga,
jou vormgeef naar mijn beeld.

Uitnodiging aan iedereen die dit leest!

door Marlies Tjallingii, Peter van Leeuwen, Willem Furnée

Najaarsbijeenkomst 2015: 9 oktober vanaf 16 uur – 11 oktober tot 16 uur
Plaats: Natuurvriendenhuis De Kleine Rug te Dordrecht
(<http://www.dekleinerug.nl/>)

Het is goed om in ‘het nu’ te leven, maar een vreugdevol vooruitzicht is ook heel mooi. Daarom overwinnen wij onze schroom om toch nu al iets proberen te schrijven over de Najaarsbijeenkomst van de Nederlandse Vrienden en hun vrienden, met de bedoeling de **kiem** te leggen voor een zinvol samenzijn.

In de afgelopen jaren hebben we samen in het najaar nagedacht over ‘het opnieuw uitvinden van ons Genootschap’ (2013) en ‘inspiratie vanuit de quakertraditie’ (2014).

In 2015 willen we in de Najaarsbijeenkomst een gemeenschappelijke beweging in gang zetten.

Velen van ons proberen weliswaar het eigen leven vorm te geven vanuit de quakertraditie maar als individuen dragen we daarmee slechts in bescheiden mate bij aan het uitdragen van de quakeridentiteit. Als we meer als gemeenschap zouden doen dan zou er van ‘de Quakers’ meer inspiratie uit kunnen gaan. Om deze gemeenschappelijke beweging in gang te zetten zullen we proberen tijdens de Najaarsbijeenkomst de volgende stappen te zetten:

1. Wat beweegt ons als Quakers?
2. Hoe kunnen we dat in een **gezamenlijke** actie uitdragen.
3. Wat hebben wij **als Genootschap** nodig om in actie te komen

We hopen dat De Kleine Rug te klein is (max. 41 deelnemers) om alle Vrienden en hun vrienden te kunnen herbergen, die staan te trappelen om samen in beweging te komen.

Het thema van de Najaarsbijeenkomst zou bijvoorbeeld kunnen luiden: “Van ‘Genootschap’ (terug) naar ‘Beweging’ of “Na Stilte is het tijd voor Storm”. Maar er is vast wel iemand die nog iets mooiers weet te bedenken!

Deze uitnodiging is bestemd voor **iedereen die zich betrokken voelt bij de Nederlandse Vrienden** en die samen met gelijkgestemden in actie wil komen.

Suggesties voor de invulling voor deze bijeenkomst zijn hartelijk welkom!!! **Alles is nog ‘vloeibaar’**.

Het aantal beschikbare plaatsen voor de Najaarsvergadering is beperkt. Wil je verzekerd zijn van een plek, dan kun je via onderstaande contactgegevens een voorlopige reservering doen. Dit verplicht nog niet tot deelname.

Aangezien De Vriendenkring in de maand augustus niet verschijnt, zal de berichtgeving over de Najaarsbijeenkomst via de mail plaatsvinden. Als je e-mailadres bij ons niet bekend is of je als je geen e-mailadres hebt geef dan aan hoe we je kunnen bereiken.

Quakerhuis, Stadhouderslaan 8, 2517 HW 's-Gravenhage

T: 070-3600621 (dagelijks 9-17 uur); M: haagsevrienden@quakers.nu

Natuurvriendenhuis De Kleine Rug, Dordrecht

Zendbrief 2015

**van de Algemene Vergadering van de Nederlandse
Jaarvergadering van het Religieus Genootschap der
Vrienden (Quakers),** Nederland, Bennekom, 29, 30 en 31 mei 2015

In een bosrijke en zonnige omgeving wachtten ons een warm welkom, geïnspireerde deelnemers en spontane kinderen. We voelden ons snel thuis en gedragen door rust en stilte. We weten ons verbonden in ons gezamenlijk geloof en we ervaren eenheid in ons streven naar vrede. Het thema was: ‘Werken aan vrede, ons vredesgetuigenis in de 21ste eeuw.’

We zijn dankbaar dat ook jongeren van buitenlandse jaarvergaderingen naar onze Algemene vergadering zijn gekomen. Verschillende Vrienden deelden hun ervaring van werken aan vrede: een van hen vertelde over het innerlijk zoeken in de vorm van stilte en meditatie. Doel van deze innerlijke weg is het transformeren naar de eenheid met dat van God in ieder van ons. In de wijdingsbijeenkomst op zaterdagmorgen luisterden we naar onze Vriend van de Evangelische Quakers uit Hongarije. Zijn doorleefde getuigenis en de uitspraak van Jesaja 30:15 maakte indruk: “In rust en inkeer ligt jullie redding, in geduld en vertrouwen jullie kracht!”

Een andere Vriend deelde haar bijdrage aan vrede in de familie en de directe woonomgeving, o.a. door buurtbemiddeling, coaching van en taallessen aan asielzoekers.

Ook werden ervaringen gedeeld van het werk van Vrienden in het buitenland, zoals het project ‘Wall Museum’ in Bethlehem, waar verhalen van Palestijnen met een poster op de muur zichtbaar worden gemaakt. Via QCEA ondersteunen we de focus om geweld tegen te gaan vanuit ‘hate-crime’, geweld tegen religieuze of etnische groepen. We nemen met grote dank afscheid van Alexandra Bosbeer als vertegenwoordiger van QCEA, wier taak binnen QCEA nu gaat aflopen. Onze Quaker vertegenwoordiger in de Raad van Kerken vertelde dat in het kader van de Pelgrimage van Gerechtigheid en Vrede van de Wereldraad van Kerken op een weekend jong volwassenen van zeer verschillende lidkerken bij elkaar kwamen, met zeer enthousiaste reacties en suggesties op de Pelgrimage. Het gaat vooral om initiatieven van lokale kerken waarbij religie de bron is om sociale Gerechtigheid te creëren. Een andere activiteit vanuit de pelgrimage is een vredesmars in Den Haag naar het Vredespaleis op zondag 20 september. Er wordt opgeroepen om te demonstreren bij de grote wapenbeurs in Parijs in juni 2016.

De bijdragen over ‘Wat beweegt mij als Quaker’ die op de vorige Algemene Vergadering zijn geleverd, zijn in een mooi boekwerk verwerkt.

De reacties op de enquête over vredesactiviteiten van de leden zijn samengevat in een bloemlezing die op de website staat.

We vragen de maandvergaderingen om een visie op ondersteuning van vredesactiviteiten te ontwikkelen.

Het Quakerhulpfonds is ook een mooie vorm om ons Quaker Vredesgetuigenis gestalte te geven.

In de basisgroepen zijn in kleine kring ervaringen uitgewisseld over de persoonlijke motivatie en drijfveren en hoe die te koppelen aan vrede bevorderende activiteiten, waarbij de 50 manieren om aan vrede te bouwen aangeven hoeveel mogelijkheden er hiervoor zijn. Soms worden de sterke gevoelens van machteloosheid uitgesproken bij het aanschouwen van de grote aantallen vluchtelingen die de Middellandse zee oversteken en waarvan er velen verdrinken. In sommige groepen leggen deelnemers de nadruk op de hoop naast liefde en vrede als de belangrijkste drijfveren om ons actief in te zetten, ook voor de vrede op wereldschaal. Sommige deelnemers getuigen van hun eigen ervaringen met het vredeswerk van Quakers in Kenia en Burundi.

Het samen bidden voor vrede gaf ons hoop en een concrete mogelijkheid om de ‘kracht van gebed’ te ervaren. Het samen zingen van het lied ‘Prayer for peace’ gaf ons het gevoel, met elkaar verbonden te zijn ook in onze geweldloze strijd voor vrede.

Samenzijn met de kinderen rond een kampvuur in het bos, was een fijne activiteit waarin we ons één voelden met de kinderen, met elkaar en met de natuur. Het is indrukwekkend hoeveel concrete stappen er in de basisgroepen gezet worden om vrede naar binnen en naar buiten vorm te geven. Het delen hiervan ondersteunt ons, door het weten dat we hierin samen aan het zelfde doel werken.

Bij deze zenden we onze Vredesgroet naar Vrienden wereldwijd.

Namens de Vrienden bijeen op de Algemene Vergadering van de Nederlandse Jaarvergadering Marlies Tjallingii (Schrijver van de Nederlandse Jaarvergadering)

kampvuur met de jongeren

Bemoedigd en geïnspireerd in de Nederlandse Jaarvergadering

Verslag door Tony Weekes, vertaling Marlies Tjallingii

De Nederlandse Jaarvergadering vond plaats in de Bosbeek (Bennekom) in het weekend van 29 tot 31 mei 2015. Het is voor mij een eer om gevraagd te worden een verslag voor 'De Vriendenkring' te schrijven.

Ik begin met een paar woorden om mijn bijdrage in een context te zetten. Mijn eerste bezoek aan de Nederlandse Jaarvergadering was in 2008. Kees Nieuwerth was dat jaar gast van de Ierse Jaarvergadering en ik merkte dat we veel gemeenschappelijke concerns hadden. Nadat we even met elkaar gesproken hadden, zei hij (op zijn onnavolgbare manier!) “Waarom kom je niet naar de Nederlandse Jaarvergadering dit jaar?” Ik vond het een geweldig idee. Na een paar dagen kreeg ik een formele uitnodiging. De bijeenkomst dit jaar is de achtste die ik mee maak.

Ik ervaar heel vaak dat we leven in zeer uitdagende tijden. Het korten van bijstand voor mensen die dat nodig hebben in heel Europa, samen met de hoge werkloosheidspercentages leiden tot een toename van ontberingen, economische ongelijkheid en geweld op straat en in het bijzonder in de steden in Zuid Europa. We zien toenemende aantallen migranten en asielzoekers, iets wat leidt tot wrok, haat-misdaad en de opkomst van extremistische politiek.

Dus het thema van de jaarvergadering van dit jaar is goed gekozen: “Werken aan vrede, ons Vredesgetuigenis in de 21ste eeuw”. Dit geeft ons uitdagende vragen: Hoe leggen we dit vredesgetuigenis uit in deze – heel andere- tijd? Waartoe worden wij geroepen om te doen? Wat kunnen wij leren van elkaars ervaringen? Hoe kunnen we elkaar aanmoedigen, individueel en in onze meetings, om op ons te nemen wat ons geloof van ons vraagt?

De plenaire sessie op de vrijdag gaf ons een kader om deze vragen te overwegen. Johannes Borger sprak over de noodzaak om vrede in onszelf te vinden; Martine Kuipers beschreef haar vrijwilligers werk als buurtbemiddelaar en haar taallessen voor asielzoekers. Kees Nieuwerth

wandelen naar het kampvuur

vertelde over zijn persoonlijke ontwikkeling die in zijn jeugd begon dankzij de gesprekken met zijn ouders tot zijn huidige werk voor de Pilgrimage van Gerechtigheid en Vrede en andere oecumenische initiatieven. Sytse en Marlies Tjallingii vertelden over posters op de muur in Bethlehem als een manier om verhalen van bewoners achter de muur te delen. Zo werden drie aspecten met elkaar verbonden: vrede in onszelf, vrede op de plek waar we wonen, vrede en gerechtigheid wereldwijd. Dit hielp het met elkaar delen in onze basisgroepen; vrede is meer dan praten over internationale relaties. Op zaterdag morgen hadden we een interessante (en ongebruikelijke) ervaring voor velen van ons: een geprogrammeerde Quaker bijeenkomst geleid door Antal (Tony) Frei, pastor van de Evangelical Friends Church in Hongarije.

In de Zakenvergadering werden nieuwe leden verwelkomd in ons genootschap en ook herdachten we overleden Vrienden. Een van de genoemde Vrienden was Rose Weiss, van wie ik gastvrijheid heb genoten na de Jaarvergadering in 2009. Ik herinner me ook dat ze voor ons zong na de wijdingsamenkomst op de Jaarvergadering in 2013. Tijdens het hele weekend stond er een foto van haar in de zaal.

Onze gesprekken over vrede gingen door in de Basisgroepen. Naarmate we meer vertrouwd raakten met elkaar deelden we onze ervaringen met het werken aan vrede, zo leerden we dat er veel manieren zijn waarop we dit kunnen doen. Alle manieren vullen elkaar aan. Ik werd herinnerd aan een gedeelte uit de Bijbel: “De oogst is groot, maar de werkers zijn weinig. Dus bidt dan God die de leiding heeft over de oogst om hem te vragen om meer arbeiders in zijn velden te sturen” [Mattheüs, 9: 37-38]. We hebben meer werkers voor vrede nodig, als we die hadden zou de oogst inderdaad groot zijn. De bijeenkomst was niet alleen serieus: veertig minuten Tai Chi met Marlies op zaterdag – een prachtige lente ochtend – was een geweldige ervaring. We bezochten het kampvuur in het bos na de sessies op zaterdagmiddag. Er waren veel

bijdrages van de kinderen – van de baby’s in de armen van de ouder(en)s tot de oudere kinderen – om ons er aan te herinneren dat het leven door gaat. En dat was niet alles! Ik kwam thuis, bemoedigd en geïnspireerd. Dank jullie wel Vrienden!

Werken aan Vrede

In het Nederlands geschreven door: Mike Zipser, Kehl (Duitsland)

Een verslag van de Algemene Vergadering van de Quakers in Nederland

400 mensen - zo veel inwoners wonen gemiddeld in Nederland op een vierkante km, wat dit land tot een van de dichtst bevolkt landen in de wereld maakt. Wij waren op de AV met slechts 70 mensen, in een huis omgeven door bossen. We waren met 70 Quakervrienden en vrienden van Vrienden samen in het weekend van 29-31 mei 2015. Het was de eerste keer dat ik aan een Algemene Vergadering van de Nederlandse Quakers heb deel genomen. Ik werd hartelijk opgenomen en voelde me meteen thuis.

Ik wist dat er vertaald zou worden van het Nederlands in het Engels. Omdat ik de afgelopen twee jaar een beetje Nederlands heb geleerd was het een fijne mogelijkheid om verder te oefenen: ik verstond het meeste, mijn spreken was een beetje gebrekkig. Mijn gesprekspartners waren evenwel altijd erg geduldig met me en welwillend met mijn fouten.

„Werken aan Vrede: Ons vredesgetuigenis in de 21e eeuw“ was het onderwerp wat ons twee dagen lang in lezingen, workshops, wijdings-samenkomsten (ook voor zaken) en ook in basisgroepen van 8 personen, heeft bezig gehouden.

De deelnemers vormden een bont gezelschap die behalve uit Nederlanders bestond uit vertegenwoordigers uit Duitsland, Groot-Brittannië, België en Hongarije. Daarnaast was er een vertegenwoordiger van het Doopsgezinde Wereldwerk. De twee vertegenwoordigers uit Hongarije zijn lid van

geprogrammeerde evangelische Quakers die oorspronkelijk behoorden bij de Baptisten kerk.

Zij hebben 9 gemeenten die zich onder andere om de verarmde Roma's en Sintis in hun land bekommeren. Dit is ook vredeswerk dat streeft naar verbetering van de levensomstandigheden in sociaal, geestelijk en materieel opzicht voor dit deel van de bevolking in Hongarije.

Belangrijk voor mij in de dienst die hij leidde, was het citaat uit Mattheus 5,9: „Gelukkig de vreedstichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden!“ Jezus wijst ons een weg om gelukkig te zijn door vrede te stichten die maatschappelijk niet algemeen geaccepteerd is. Maar dit brengt ons in een relatie tot God en geeft tevens een vrijheid die wij bij de actie voor de vrede kunnen ervaren.

Vivian blijmoedig zingen

In de kleine basisgroepen kwamen we drie keer samen. Ik zat in een internationale groep (Engelstalig) en we wisselden uit over onze ervaringen in werken voor vrede, en ook over onze volgende stappen voor een vreedzamere wereld. Twee vragen stonden daarbij op de voorgrond: Waar heb ik invloed? Waar ben ik bij betrokken?

Een vrouw in onze groep sprak over een persoonlijke ervaring die zij kort geleden had gemaakt: Dronken jongeren van haar buurt hadden bloemen uit haar tuin getrokken en daarmee op haar auto geslagen. Zij was daarover eerst kwaad, woedend, verontwaardigd, buiten zichzelf. Ze vertelde dat ze geschrokken was van haar eigen reactie. Een boek over vergeving hielp haar om de daad van deze jongeren in een ander licht te zien en zich af te vragen hoe zij op vreedzame manier iets kon doen om verbinding met de jongeren te maken. Samen kwamen wij op het idee de jongeren op te zoeken en hun bloemen te geven en zo een gesprek op gang te brengen over de wederzijdse gevoelens.

In de vele interesse groepen op zaterdagavond (moeilijk om te kiezen!) hoorden we over vredesprojecten, bijvoorbeeld. "Mijn werk in de dialoog tussen inheemse volken en mijnbouwindustrie", „Pelgrimage van gerechtigheid en vrede“, „Quakers in Palestina“ of het heel praktisch bezig zijn bij het maken van vredesduiven of het doen van sacrale dans.

Ik deed mee aan de inspiratiegroep "355 jaar vredesgetuigenis, op naar een veiliger wereld..?" waar de vraag rees, hoe wij de zogenaamde zekerheid van onze gemilitariseerde staten aan de kunnen kaak stellen en een echte vredespolitiek op de agenda kunnen krijgen en hoe deze politiek er dan uit zal moeten zien. We zijn daarbij voor de keuze gesteld: willen wij in Europa naar een zekerheid volgens het principe van 'opvreten-of-opgevreten-worden' en laten we toe dat Europa een vesting wordt, of willen we een zekerheid van wederzijds afhankelijkheid waar allen in de wereld zekerheid hebben, niet alleen de rijken. Militaire interventies en oorlogen die de Europese staten al voeren, dienen meestal ter verzekering van onze levensstandaard, die op de lange termijn en globaal gezien niet duurzaam is. Ons werd de vraag gesteld hoe we ons persoonlijke en sociale leven

eenvoudiger en duurzamer kunnen inrichten zo dat we de oorzaak voor het voeren van (verdelings-) oorlogen weg kunnen nemen.

In een andere inspiratiegroep, die ik bezocht, vertelden Sytse en Marlies Tjallingii over hun vredeswerk in Palestina en Israël. Zij geven daar cursussen die de deelnemers communicatievaardigheden leren waardoor ze meer in staat zijn om conflictsituaties geweldloos op te lossen en zo een bijdragen kunnen hebben aan een vreedzamere samenleving.

Tot mijn verrassing vond ik iets bekends, de „Wunderbar“ die geïmporteerd werd van de Duitse Jaarvergadering. Twee van de 10 kinderen die bij de Algemene Vergadering aanwezig waren, verkochten met veel enthousiasme 's avonds vruchtensappen die ons verfristen. De opbrengst ervan, evenals de opbrengst van de verkooftafel met meegebrachte spullen, gingen naar een project, het Jeanette Noëlhuis in Amsterdam. Dit is een opvang huis voor uitgeprocedeerde asielzoekers, dat haar inspiratie vindt in de Catholic Worker. Een collecte aan het eind van de Wijdingssamenkomst zondagochtend was voor CAPI, een project in Oost-Afrika o.a. in Kenya en Burundi (Change Agents for Peace International).

Aan het einde van de wijdingssamenkomst werd een lied gezongen dat ons engagement voor de vrede als ook onze wens naar een veelomvattende vrede uitdrukte: „Peace before us, peace behind us, peace under our feet, peace within us, peace over us, let all around us be peace!"

Voor mij is het hopelijk niet de laatste keer bij een Nederlandse Algemene Vergadering. Dus kon ik blijmoedig met een „Tot ziens!“ van allen afscheid nemen.

Marlies Tjallingii komt over de brug tijdens de vroegvogelexcursie

Nederlandse Jaarvergadering vanuit Engels perspectief

door Anne Bennett, vertaling Marlies Tjallingii

Lieve Vrienden,

Groeten vanuit Engeland met een verontschuldiging dat het iets langer duurde voordat ik tijd nam om jullie te schrijven, maar ik wil jullie allemaal persoonlijk bedanken voor wat jullie deden om mij zo welkom te voelen tijdens mijn eerste bezoek aan de Nederlandse Jaarvergadering. Het was heel fijn om bij jullie te zijn en om mee te doen in jullie sessies en me deel te voelen van jullie gemeenschap van Vrienden.

Ik vond de plek prachtig. Ik heb genoten van het wandelen in de omgeving van het huis en ik heb de bomen bewonderd, in stilte heb ik door het labyrint gelopen en me gevoegd bij de anderen rond het kampvuur met de heerlijke geur van brandend hout.

Ik vond de sessies in de grote groep fascinerend en enkele van de thema's waren niet alleen inspirerend maar ook uitdagend, waardoor ik veel dingen mee nam om nu thuis verder mee te gaan. De basisgroep was erg ondersteunend en de interesse-groep was heel nuttig, maar de tijd was te kort voor zo'n boeiend onderwerp.

Ik heb genoten van het zingen en het enthousiasme van iedereen om samen zo mooi muziek te maken. Het was prachtig om naar te luisteren.

De Algemene Vergadering liet haar zorg zien voor alle deelnemers zowel voor de ouderen als de jongeren. Ik voelde me heel welkom door de zorg die jullie hadden voor de behoeften van bezoekende Vrienden van andere Jaarvergaderingen. Daardoor hebben jullie gemaakt dat we werden opgenomen in jullie verwelkomende Vrienden familie.

Ik was in het bijzonder onder de indruk over de wijze waarop jullie de vertaling van de sessies hebben georganiseerd, zodat bezoekers zich ook betrokken konden voelen bij de zaken zonder dat het vertalen anderen stoorde die dat niet nodig hadden. Ik stuur mijn dank aan het team van vertalers, die hun tijd gaven om er zeker van te zijn dat wij volledig konden deelnemen in jullie Algemene Vergadering.

Ik stuur mijn hartelijke groeten en dankbaarheid aan jullie allen voor jullie gastvrijheid, voor het warme welkom en voor jullie zorg.

In Vrede

En nog 10 extra manieren om aan de Wereld vrede te bouwen

bron: 50 ways to make peace, vertaling Marlies Tjallingii

31. Doe mee aan vredesmarsen
32. Help mensen die in nood zitten.
33. Onderwijs anderen.
34. Oefen Tolerantie.
35. Luister naar de stilte in jou.
36. Cultiveer innerlijke vrede.
37. Praat over Vrede.
38. Weet dat jouw acties er toe doen.
39. Draag een vredesbadge.
40. Protesteer op een wapenbeurs.

Kies er een of twee uit en bedenk hoe je dit al doet.

Stuur nog nieuwe manieren om aan vrede te werken naar de Vriendenkring.

THARS in Burundi

door David Niyonzima, Martin Touwen en de redactie

Burundi ligt in het hart van Afrika tussen Rwanda, Congo en Tanzania. Het telt 11 miljoen inwoners waarvan 85% Hutu's, 14% Tutsi's en 1% Twa's. Sinds de burgeroorlog die duurde van 1993 tot 2005 waarbij 300.000 mensen omkwamen, was

het relatief rustig. In 2005 werd onder toezicht van de Verenigde Naties een waarheids- en verzoeningscommissie ingesteld. Maar sinds dit jaar zijn er spanningen (demonstraties en harde reacties) in Burundi ontstaan n.a.v. de bekendmaking dat de zittende president zich kandidaat wil stellen in de verkiezingen op 26 juni. Volgens het vredesakkoord en de grondwet, mag een president slechts twee termijnen regeren. De huidige president argumenteert dat hij voor zijn eerste termijn was aangesteld (overgangsregering) en pas de tweede gekozen. Dus dat hij nog een keer mag. Veel van zijn onderdanen zijn het niet met hem eens. Dit allemaal tegen de achtergrond van heel veel armoede en geweld in het land.

David Niyonzima, Quaker in Burundi is de drijvende kracht achter THARS (Trauma Healing and Reconciliation Services). THARS is een groep van psychosociale werkers en vredesopbouwers met het hoofdkwartier in Bujumbura, de hoofdstad van Burundi. Het Quakerhulpfonds steunt THARS al geruime tijd. David schreef op 3 mei:"De situatie in Bujumbura blijft gespannen: alle scholen in Bujumbura en bijna alle winkels zijn gesloten. ... Gisteren hoorde ik dat er nu 200 Burundese vluchtelingen in Tanzania zijn opgevangen, ongeveer 4000 in de Democratische Republiek Congo en 20.000 in Rwanda..... We bidden dat er niet nog meer geweld komt en dat de situatie niet terugkeert naar die van de burgeroorlog van voor 2005." Op 20 juni schreef DAvid: "De situatie is nog steeds erg gespannen en er vindt veel geweld plaats." De verkiezingen van 26 juni zijn uitgesteld. Het hulpfonds heeft extra geld overgemaakt, wat THARS in staat stelt zich te bezinnen op de beste inzet van de eigen expertise. Laten we David, zijn gezin en alle medewerkers van THARS in het licht houden.

Waar richten we ons op in Europa?

door Peter van Leeuwen

Graag deel ik een concern met jullie: Er gebeurt veel in Europa dat ons als Vrienden aangaat. Ons ermee bemoeien zou een dagtaak zijn. Die dagtaak lijken we “gedelegeerd” te hebben aan ons team in Brussel, waar vanuit Quakerhouse het QCEA-team (5 mensen) er dagelijks mee bezig is. Ook dan kan het teveel worden en moeten duidelijke keuzes gemaakt worden. Vanaf komend najaar wil QCEA zich een tijd lang bezinnen op die keuzes, op haar eigen effectiviteit en hoe het nog beter een stem namens Vrienden kan zijn die “truth to power” spreekt. Quakers beseffen dat ze, net als bij het planten van zaadjes, het resultaat moeten vrijgeven. Het kiemen van zaadjes ligt tenslotte buiten onze macht, kost tijd en vraagt vertrouwen. Dus gaan we blijmoedig verder, ook als we geen directe verandering zien. De Nederlandse Vrienden zijn zeer betrokken bij het werk van QCEA en als jullie vertegenwoordiger in QCEA hoop ik jullie daarover in het najaar al te mogen berichten. Ons team in Brussel wil ook weten wat voor Vrienden in Nederland belangrijk is. Zo houden we de communicatie in beide richtingen open.

Twee recente onderwerpen ter illustratie:

1) TTIP - het handelsverdrag in wording met de VS, waarin wij, met heel veel anderen ons zorgen maken. Vooral tegen de privé arbitrage tribunalen (ISDS) was zeer veel bezwaar. Hierbij gaat het er bijvoorbeeld om dat als een regering het roken in kleine cafés verbiedt, de tabaksindustrie recht heeft om de regering aan te klagen en schade te claimen. Het bezwaar hiertegen was recentelijk zo groot dat het hele debat in het Europese parlement voorlopig uitgesteld werd, maar dit onderwerp komt natuurlijk terug. Moeten we hier als Vrienden op blijven focussen (we hadden pas nog een 'quaker alert') of mogen we dit aan de zeer vele anderen overlaten?

Militarism in the European Union

An update for the European Council

25-26 June 2015

2) De dreigende militarisering van de EU. De EU werd ooit opgericht als vredesproject, maar de wens van allerlei landen tot samenwerking op militair gebied is een sluipend gevaar. Met kleine stapjes wordt die samenwerking sterker. Het bestrijden van piraten ten oosten van Afrika, nu de bestrijding van de mensensmokkel via kleine bootjes over de Middellandse Zee, met hartverscheurende taferelen van drenkelingen en verdronken Afikanen....., het

zijn zulke “mooie” projecten van EU samenwerking. Maar dan wel op militair gebied en zo sluipt het militarisme heel geleidelijk de EU binnen. Waar overigens al lang beleid en instituties zijn om die samenwerking verder te intensiveren. Neem daarbij de groeiende Europese wapenhandel en de steun aan militair onderzoek en ontwikkeling, bijvoorbeeld van bewapende drones, dan lijkt die militarisering nauwelijks tegen te houden. Sommigen van ons hebben mogelijk naar Mark Rutte geschreven in aanloop naar de EU top van 25-26 juni. Maar wat kunnen we zo tegen iets van deze omvang ondernemen?

Als we zouden moeten kiezen wat vinden we dan meer op onze weg liggen om ons voor in te spannen?

Hoe kunnen we onze zorgen verbinden met ons geestelijk leven? Of, anders gezegd, krijgen we vanuit de Stilte een behoefte om aan een verandering ten goede te werken?

Zullen we het maar gewoon opgeven?

Mijn voorstel zou zijn dat we onszelf regelmatig zo goed mogelijk informeren. QCEA geeft daar regelmatig kwalitatief heel goede informatie over, die de afgelopen twee jaar ook erg goed te lezen valt (helaas wel in het Engels, maar misschien kunnen we elkaar daar wat meer mee helpen, vertalers zijn altijd welkom!)

Om te kunnen kiezen kunnen we bij de Stilte te rade gaan, en goed geïnformeerd zijn is ook belangrijk.

Een goed begin zou zijn de achtergrond informatie over “*EU Militarism*” van 2 juni j.l. eens te lezen. (www.qcea.org/wp-content/uploads/2015/06/Militarism-European-Council-June-2015-for-web.pdf)

Graag help ik je bij alles wat je weten wilt over de onderwerpen waar QCEA bij betrokken is.

Sponsor een poster op de Muur in Bethlehem

bron: www.aecenter.org, vert. Nel Bennema

Wij nodigen je uit om een grote poster te sponsoren met een menselijk Palestijnse verhaal dat zal worden bevestigd aan de muur in Bethlehem. Reeds 100 posters op de muur brengen de verhalen van Palestijnen tot leven, tegen alle beperkingen van de bezetting in. Dit "Wall Museum" zal worden uitgebreid en zal vele nieuwe Palestijnse stemmen presenteren aan de wereld.

Sinds twee jaar bevestigt het Arabisch Onderwijs Instituut in Bethlehem grote posters (2 bij 1 meter) op de 9-meter hoge muur rond het Graf van Rachel in Bethlehem Noord. Elk van de nu

bijna 100 posters, met dunne metalen ondergrond, geeft een kort Engels-talig verhaal-van-leven van een Palestijn. Het verhaal gaat over de problemen als gevolg van de Muur en vele andere beperkingen, maar ook over de Palestijnse Sumud (standvastigheid en veerkracht). Je wordt uitgenodigd om te helpen bij het 'een stem geven' aan de Palestijnen en nieuwe posters te sponsoren voor 100 Euro, inclusief de kosten van ontwerp, drukken en vastmaken. De posters hangen naast elkaar op de wand en vormen samen een geleidelijke uitbreiding van het "Wall museum." De namen van de donors worden vermeld op de affiches, behalve wanneer dit niet hun voorkeur heeft. Bezoekers van Bethlehem worden aangemoedigd om langs het 'Wall Museum' te wandelen. De website van AEI geeft een overzicht van alle posters.

'WALL MUSEUM'

This is a series of posters with true stories written by Palestinian women. The stories of suffering and oppression as well as 'sumud' (steadfastness or resilience), inner strength and cultural identity are here to bring out the truth of Palestinian life, which this wall tries to hide and kill. This project is made possible through sponsorship of individual posters.

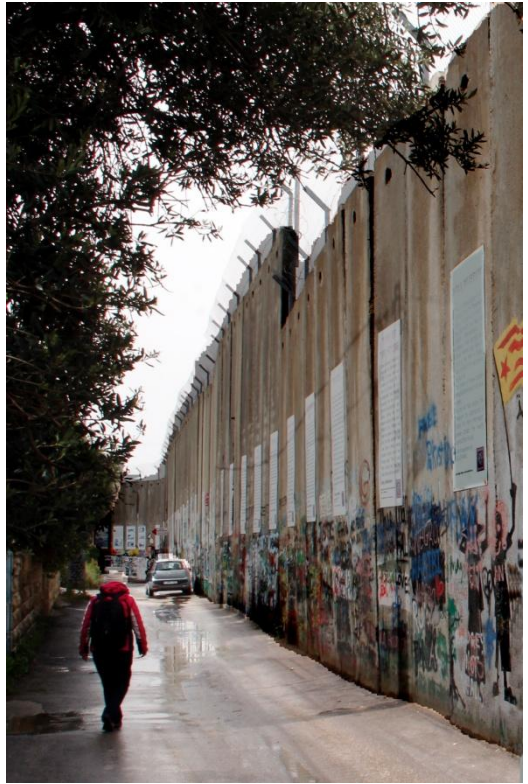
You too can help expand this 'museum' by sponsoring a poster. For more information, please contact the nearby Sumud Story House:

info@aecenter.org Tel-02-2746595

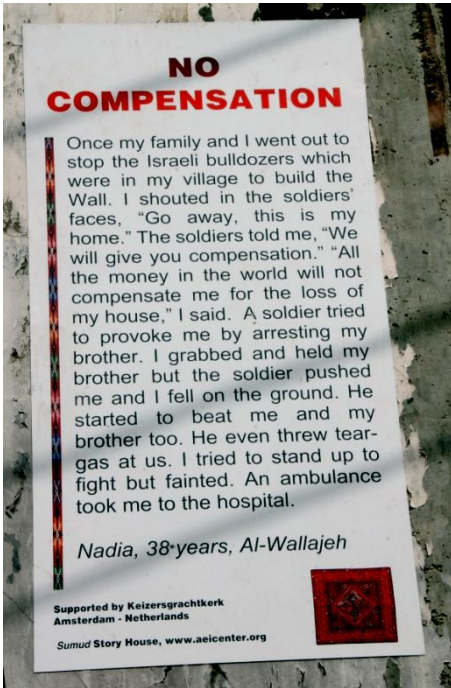
Sumud Story House, www.aecenter.org

Wilt je je bij dit initiatief aan sluiten , stort dan je bijdrage op bankrekening: NL19 INGB 0000 220644 t.n.v. Religieus Genootschap der Vrienden, Quakers, te den Haag.

Het 'Wall Museum, Marlies Tjallingii loopt er langs

twee voorbeelden beiden sponsored door de Keizersgrachtkerk in Amsterdam

Het onvermogen overwinnen

door Henk Ubas, illustraties redactie

We worden in onze huidige wereld overspoeld door 'slecht nieuws'. De gruwelen van natuurrampen, terroristische aanslagen, vliegtuigongelukken, oorlog en geweld... Het dendert allemaal onze leefruimte binnen via een stroom aan mediaberichten die 24 uur per dag beschikbaar is. We zijn verzadigd van ontstellend nieuws en beelden die ons over het leed van mensen vertellen en we voelen tegelijk heel ons onvermogen er iets aan te doen.

Wat te doen om ons door deze spiraal van angst en onmacht niet te laten opsloppen?

Dietrich Bonhoeffer schreef over ons onvermogen bestrijden door terugkeer. "Wij hebben over de hele lijn het gevoel voor kwaliteit verloren; dit gevoel moeten wij terugwinnen, we moeten het leven weer op kwaliteit baseren.

Waardering van kwaliteit betekent cultureel gezien de terugkeer van krant en radio naar het boek, van haast naar ontspannenheid en stilte, van verstrooiing naar concentratie, van sensatie naar bezinning, van virtuositeit naar kunst, van snobisme naar bescheidenheid."

Ik moest aan deze woorden van Bonhoeffer denken als antwoord op het gevoel van angst en onmacht door die voortdurende informatiestroom. Het antwoord is het onvermogen te bestrijden door een andere levenswijze.

Oorlog of Vrede.

door Dick Kamminga

Het lijkt net of we met elkaar bezig zijn voorbereidingen te treffen op een oorlog tussen Europa en Rusland. Zo stiekem worden we geconditioneerd voor een oorlog tussen Europa en Rusland. Ook de kranten hebben het voortdurend over de dreiging van de Russen.

Zijn het de wapenfabrikanten die deze hetze aanvoeren? Of zijn het de Amerikanen die bezig zijn en de druk tegen Rusland verder op te voeren om het land te destabiliseren? Heel langzaam en stiekem werden we via de dagbladen en televisie opgevoed in het denken van “ de Kwaadaardige Russen“. Als er een land is dat het meest getroffen is door oorlog dan is het Rusland tijdens de tweede wereld oorlog.

Ook ons land speelt daarin een belangrijke rol, de tragedie van de Oekraïne wordt te pas en onpas gebruikt om ook vanuit hier de druk verder op te voeren. De oorlogophitsers proberen het maar weer eens.

Wat kunnen wij als Quakers daar aan doen?

Meedoen met een Vredesbeweging, actie voeren in de kerk, ingezonden brieven sturen aan de krant, lokale en landelijke politici mailen.

Het organiseren van gespreksgroepen tegen de dreiging van een oorlog?

Alle initiatieven zijn van harte welkom.

Samenwerken met vredesactivisten in Rusland, Europa en Amerika?

Daar waar het mogelijk is zullen we communiceren met elke vredesactivist, we hebben telefoon, mail en alle moderne media tot onze beschikking, dus doen!!

Ook tijdens onze maandvergaderingen zullen we dit onderwerp moeten aansnijden. Bidden helpt, maar actie voeren blijft erg nodig.

Zendbrief van de Ierse Jaarvergadering

april 2015

Vert. Nel Bennema

Aan Vrienden overal ter wereld.

Lieve Vrienden,

Wij zenden jullie liefdevolle groeten vanuit de Ierse Jaarvergadering, die van 9 tot 12 april 2015 werd gehouden in het Dromantine Retraite en Conferentie Centrum bij Newry, Co. Down, Noord Ierland.

Het verheugde ons dat we een aantal Vrienden van Jaarvergaderingen uit Europa en de Verenigde Staten konden verwelkomen.

Ons thema was:

“Gods Schepping

kennen: aan de hand van de verzen uit

Spreuken 4:11-12: “Ik leer je de weg van de wijsheid, het is een rechte weg. Je zult onbelemmerd voortgaan, je zult niet struikelen, al ga je nog zo snel”. We diepten dit thema uit in onze sessies en activiteiten, ook in worship sharing, Bijbelstudies, speciale interessegroepen en het bekijken van twee films die door Ierse Vrienden waren gemaakt.

Dromantine: Retraite en Conferentie Centrum

In onze sessie over *Ministry and Oversight* gaven drie Vrienden beschouwingen over de kenmerken van Waarheid en de betekenis van de Waarheid in hun eigen leven. De eerste Quakers noemden zichzelf “Vrienden van de Waarheid”. Nu worden wij opgeroepen om in geloof de Waarheid te zoeken, hoewel het ons niet mogelijk zal zijn de absolute Waarheid te vinden.

In ontroerende presentaties over Christian Aid, in het bijzonder over projecten in Brazilië en Kenia, riepen Sheila Reaper-Reynolds en Caroline Simpson ons op om als rentmeesters van Gods schepping te zorgen voor al onze broeders en zusters en te durven geloven dat het mogelijk is om armoede uit te roeien door een meer rechtvaardige verdeling van bronnen.

Door individuele Vrienden en maandvergaderingen werden concerns ingebracht en door de Jaarvergadering getoetst. In een sessie die zich richtte op duurzaamheid en respect voor de aarde luisterden we naar een concern van een Vriend uit Cork om over de grens het biologische, ecologische en geologische Foinse Project te ontwikkelen. We stemden er mee in om onze steun hieraan te geven. Vrienden uit West en Zuidwest Ierland brachten hun concern naar voren over het mogelijke gebruik van Shannon Airport voor militaire doeleinden, in tegenspraak met de officiële neutraliteit van de Republiek Ierland. Dit concern werd door de Jaarvergadering ondersteund.

Er werd een sessie gewijd aan de aard van het lidmaatschap; een kwestie die op dit moment in veel jaarvergaderingen over de hele wereld wordt besproken, en deze sessie bracht een scala van wijze en creatieve ideeën voort.

Onze Openbare Lezing werd gehouden door de wetenschapper en schrijver Alastair McIntosh van de Glasgow Maandvergadering, over het thema: "Mensen van het Kruis worden: Klimaatverandering, Geweld en enkele betekenissen van Schepping in onze Tijd". Alastair voerde aan, dat het consumentisme dat de klimaatverandering versnelt, geweld pleegt tegen Gods schepping en in tegenspraak is met ons Vredesgetuigenis. Hij bracht ook een nieuwe visie op de betekenis van het Kruis: de liefde van God was zo groot dat hij er de voorkeur aan gaf om zelf gedood te worden dan om een ander te doden, waardoor het beeld van Christus aan het Kruis tot een uiterste symbool van geweldloosheid wordt.

Wij vertrekken na onze Jaarvergadering met de bereidheid om te leren Gods schepping in ieder en alles te ontmoeten, en om heel Gods schepping te versterken, wanneer en hoe we ons daartoe geroepen voelen: door te geven, in daden en in gebed.

Getekend namens de Ierse Jaarvergadering
Daniel H. Sinton, schrijver van de Ierse Jaarvergadering

De bedevaart van de schoenlapper

bron: internet, vertaling Jan Ramaker

Abdoellah had zijn bedevaart naar Mekka volbracht, maar in de nacht, nadat hij vermoeid thuis was gekomen, had hij een droom. Twee engelen daalden neer uit de hemel en ze spraken met elkaar over de bedevaart.

De ene engel zei: 'Hoeveel mensen kwamen dit jaar naar Mekka voor de bedevaart?'

De andere zei: 'Zeshonderdduizend.'
'En hoeveel van hen werden gezegend?'

'Geen één! Van niemand werd de bedevaart aanvaard', was het antwoord.

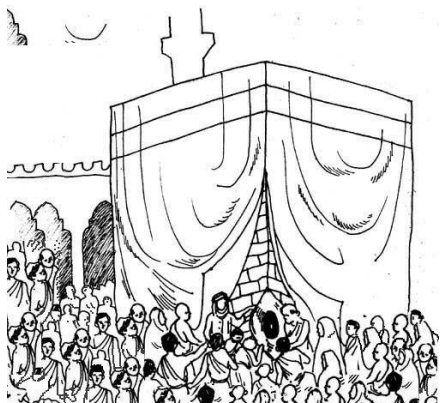
'Wat jammer', dacht Abdoellah, 'al die mensen hebben zoveel moeite gedaan en zoveel geld uitgegeven om een lange reis te maken voor het volbrengen van de bedevaart.'

Toen hoorde hij de tweede engel zeggen: 'In Damascus woont schoenlapper Ali. Hij is niet naar Mekka gegaan, maar toch is zijn bedevaart aanvaard door God. En door zijn bedevaart werden alle bedevaartgangers, die naar Mekka gingen, toch nog gezegend.'
Abdoellah werd wakker en dacht na over het gesprek tussen de twee engelen. Hij vroeg zich af wat voor bedevaart deze schoenlapper Ali dan wel had volbracht als hij niet in Mekka was geweest. En hij besloot naar Damascus te gaan om hem op te zoeken.
Zo ging Abdoellah weer op reis. In Damascus vroeg hij aan een bakker waar Ali de schoenlapper woonde, en toen hij hem had gevonden, vertelde hij hem wat hij had gedroomd over de bedevaart en het gesprek tussen de twee engelen.

'Ben jij niet naar Mekka geweest?', vroeg Abdoellah aan Ali.

'Nee', zei Ali, 'ik was het wel van plan.'

Waarom ben je dan niet gegaan en wat heb je in plaats daarvan gedaan?'

'Dertig jaar lang had ik geld gespaard voor de bedevaart', vertelde Ali, 'ik had drieduizend dirhams en ik was van plan dit jaar te gaan. Maar mijn vrouw was in verwachting. En op een dag rook ze de heerlijke geur van kerrie vlees. Die geur kwam bij de burens vandaan. Ze kreeg er plotseling zo'n trek in, dat ze me vroeg naar de burens te gaan om te vragen of ze een stukje van het kerrie vlees mocht hebben. Met dit verzoek ging ik naar mijn buurman.

Maar hij zei: 'In de laatste zeven dagen hebben mijn kinderen niets te eten gehad. Ik kon het niet aanzien dat ze van honger zouden sterven.

Daarom ging ik de straat op en toevallig vond ik toen in een stil straatje een dode ezel. Ik sneed er een stuk vlees van af en heb het gebraden. Het spijt me, maar ik kan je hiervan niets aanbieden. Het is voor je vrouw en voor jou verboden vlees.'

Toen ik het huis van mijn buurman verliet, voelde ik me beschaamd.

Ik had drieduizend dirhams in mijn huis, terwijl mijn buurman en zijn gezin in geen zeven dagen hadden gegeten. Daarom gaf ik de drieduizend dirhams aan mijn buurman.

'Hier, neem dit', zei ik, 'koop van dit geld eten voor je kinderen. Dit zal mijn bedevaart zijn.'

Nadat Abdoellah het verhaal van schoenlapper Ali had gehoord, dacht hij: 'Die engelen in mijn droom hadden gelijk.' En hij ging tevreden naar huis.

De taart in de koelkast

naar Tich Nath Hanh

Dit is een heel speciale taart, die niet van bloem en suiker is gemaakt. We kunnen er van blijven eten, hij raakt nooit op. Deze taart heet 'De Taart in de Koelkast'.

Oefening: Er komt een dag dat je kind in de woonkamer zit en ziet dat haar ouders op het punt staan om tegen elkaar tekeer te gaan. Zodra de sfeer zwaar en onprettig wordt, kan ze de taartoefening gebruiken om de harmonie in het gezin te herstellen. Ten eerste ademt ze drie keer in en uit om zichzelf moed in te spreken. Dan kijkt ze haar moeder aan en zegt:

"Mamma, mamma,." Natuurlijk kan ze dat ook doen tegen haar vader, opa of andere volwassene die voor haar zorgt. Haar moeder zal haar aankijken en zeggen: "Wat is er, kind?" En ze zal zeggen "Ik weet dat we nog een taart in de koelkast hebben." Of er echt een taart in de koelkast staat of niet, doet er niet toe.

"Er staat een taart in de koelkast" zeggen betekent eigenlijk: "Ouders, maak elkaar niet langer het leven zuur." (wanneer ze deze woorden horen, zullen haar ouders het begrijpen. Haar moeder zal haar aankijken en zeggen: "Dat is ook zo! Wil je buiten de stoelen klaarzetten voor een picknick, dan pak ik de taart en de thee." Als de moeder dit zegt, heeft ze zich al uit een gevaarlijke situatie gered. Het kind kan naar buiten rennen en op haar moeder wachten. Haar moeder heeft nu een mogelijkheid om zich uit de ruzie terug te trekken. Vóór het kind iets zei, kon haar moeder niet opstaan en weglopen, want dat zou alleen maar olie op het vuur zijn geweest. Nu kan de moeder naar de keuken gaan. Terwijl ze de koelkast opent om de taart te pakken en als ze water voor de thee opzet, kan ze haar ademhaling volgen. Als er geen echte taart in de koelkast staat, is dat niet erg, er is vast wel iets anders. Terwijl ze bezig is met de taart en de thee, kan ze glimlachen om zich lichter te voelen in haar lijf en haar gemoed.

De andere ouder, alleen in de woonkamer, kan beginnen met bewuste ademhaling. Geleidelijk zal zijn drift bedaren. Nadat de thee en de taart op tafel zijn gezet, kan hij langzaam naar buiten lopen om gezellig thee te drinken in een lichte en begripvolle sfeer. Als de ouder aarzelt om naar buiten te komen, kan het kind het huis in rennen, zijn hand pakken en hem naar buiten lokken met de woorden: "Kom alsjeblieft met mij theedrinken en taart eten."

De zoektocht van het musje Mirwa.

Een parabel geschreven door Marianne van der Zee

Toen Mirwa uit haar eitje kwam was dat best moeilijk want de schaal van het ei wilde maar niet kapot gaan. Maar Mirwa wilde niet opgeven en na 3 dagen heel hard pikken kon ze eindelijk uit haar eitje kruipen. Toen ze uit haar ei was gekomen keken haar vader en moeder haar best wel heel lief aan en ze gingen telkens lekker eten voor haar halen. Dat stopten ze dan in het bekje van Mirwa. Eigenlijk was dat het

enige wat ze konden verzinnen om Mirwa een plezier te doen. Mirwa wilde best graag dat ze haar even lekker heel zachtjes tussen haar veertjes zouden kriebelen, maar dat hadden haar ouders ook niet geleerd van hun ouders. Dus wisten ze helemaal niet hoe dat moest. Dat wist Mirwa natuurlijk niet, ze was te klein om dat te begrijpen. Wel zag ze dat de kleine musjes in de nestjes van de burens wel lekker gekriebeld werden en ze werd daar dan een beetje verdrietig van. Die andere musjes mochten ook lekker een beetje in de takken fladderen, maar de moeder van Mirwa vond dat veel te eng. Ze was veel te bang dat Mirwa op de grond zou vallen.

De andere musjes kwamen elkaar ook vaak tegen als ze door de takken fladderden en dan per ongeluk bij het nest van de burens kwamen. Dan fladderden ze samen een stukje verder en hadden erg veel plezier. Soms waren er ook musjes die Mirwa kwamen roepen en vroegen of ze ook kwam fladderen omdat het zo gezellig was. Mirwa wilde dat graag en probeerde dan heel stiekem uit het nest te kruipen en ook te gaan fladderen, maar haar moeder zag het dan altijd net op tijd en dan moest Mirwa aan de andere kant van het nest gaan zitten, ver weg van de takken. Ze werd dan heel boos en verdrietig maar ze kon er niets aan veranderen want daarvoor was ze te klein. De andere musjes kwetterden vrolijk en hadden allerlei leuke spelletjes verzonnen om samen te spelen. Omdat ze niet met hun mocht spelen ging Mirwa maar iemand anders zoeken om naar te kijken en om mee te praten. Zo maakte ze haar eigen wereld waarin zij met de boom praatte, met een vlieg die voorbij kwam en even bij haar kwam zitten en met de vlinders die even op de takken kwamen rusten.

Op een gegeven moment was Mirwa eindelijk groot genoeg om uit het nest te mogen gaan. Omdat ze niet had mogen fladderen vond ze het eigenlijk best moeilijk om zomaar uit het nest te vliegen. De anderen zwierden al

vrolijk door de lucht, terwijl Mirwa nog heel voorzichtig probeerde om een beetje grote sprongen te maken zodat ze even het gevoel had dat ze zweefde. Maar eindelijk durfde ze dan toch om los te laten en helemaal te gaan vliegen. Ze vond het heerlijk en genoot van de wind om haar hoofd en van het gevoel vrij te zijn. Eindelijk hoor ik er nu ook bij, dacht ze en ze vloog naar de andere musjes toe die lekker bij elkaar zaten te praten en lachen op een boom. Mirwa ging er helemaal gelukkig bij zitten en voelde zich geweldig. Ze probeerde ook mee te praten en te lachen maar de anderen hadden het over dingen waar ze nog nooit van had gehoord en ze praatten ook heel anders dan de boom, de vliegen en de vlinders zodat Mirwa zich heel alleen ging voelen en dat blijde gevoel ging helemaal weg.

Ze bleef wel bij de anderen zitten, net alsof ze erbij hoorde maar voor haar gevoel zat ze gewoon alleen op een eilandje. Niemand vroeg haar iets en als ze heel voorzichtig uit zichzelf iets zei gaven ze geen antwoord of lachten ze haar uit omdat ze vonden dat het stom was wat ze zei. Dat deed Mirwa zoveel verdriet dat ze besloot om alleen de verplichte dingen samen met de anderen te doen en verder haar eigen gang te gaan. Ze ging altijd een beetje achteraan zitten. En als ze

samen eten gingen zoeken ging ze maar een beetje aan de kant de zaadjes oppikken die over waren en ze praatte niet meer met de anderen en was wel een beetje jaloers als ze veel plezier samen hadden. Maar ze begreep nu dat zij er toch nooit bij zou horen omdat ze anders was dan de anderen en dat altijd zou blijven.

Toen de musjes volwassen werden gingen ze hun eigen nestjes bouwen en werden er eitjes gelegd en kregen ze hun eigen kindertjes. Mirwa wilde dat ook wel, maar ze wist dat ze toch niemand zou vinden die haar aardig genoeg vond om samen een nestje te maken. Ze wist ook helemaal niet hoe ze iemand kon vinden die je zo aardig vindt dat je samen een nestje wilt bouwen want ze kende alleen het gevoel van alleen zijn. Toen bijna iedereen een nestje had, waren er nog een paar mussen over, die alleen waren. Mirwa bedacht toen dat zo iemand de enige was die ze zou kunnen vinden om mee samen te zijn. Dus ging ze samen met een andere mus een nestje maken, maar eigenlijk veranderde er niet veel voor Mirwa. Het nestje was wel klaar maar zelfs na heel lang wachten kwamen de eitjes nog niet uit.

Ze voelde zich nog steeds net zo alleen als in de tijd voordat ze een nestje had gemaakt. Eigenlijk voelde ze zich nog meer alleen dan vroeger want het enige wat ze graag wilde was dat de eitjes uit zouden komen en dat gebeurde niet. Bovendien dacht ze dat het niet meer hoorde om met de boom, de vlieg en de vlinders te praten, maar eigenlijk wilde ze dat best wel graag.

Op een gegeven moment besloot Mirwa om dan maar met een andere mus een nestjes te bouwen, en daarna weer met een andere mus en iedere keer dacht ze dat het gevoel van alleen zijn over zou gaan.

Toen ze merkte dat het niet zo was en dat ze zich hoe langer hoe meer alleen ging voelen besloot Mirwa dat ze dan maar een nestje voor haar alleen zou gaan maken en daar lekker alleen in te gaan wonen. Dat deed ze. In het begin was dat best moeilijk omdat ze nu alles alleen moest doen. Maar langzamerhand begon ze daaraan te wennen en vreemd genoeg begon ze zich ook minder alleen te voelen. Na een tijdje voelde ze zich lekkerder dan ze ooit had gedaan, alleen het eten zoeken was vervelend want dat moest natuurlijk samen met de anderen en dan voelde ze zich weer alleen. Dat kon echter niet anders, anders zou ze geen eten hebben. Wel begon ze weer te praten met de boom, de vlieg en de vlinders.

Zo leefde Mirwa best wel gelukkig alleen in haar nestje en ze wilde altijd alleen blijven omdat het zo fijn voelde. Eigenlijk was dat ook best fijn, want dan hoefde ze niet terug te denken aan toen ze nog klein was en niet mocht fladderen en ook niet aan de tijd dat ze uitgelachen werd als ze iets zei.

Ze bleef gezellig praten met de boom, de vlieg en de vlinders en af en toe was er zelfs een mus waar ze een beetje mee kon praten en dat laatste vond

ze toch wel heel erg leuk.

Maar als ze voelde dat ze dat heel leuk vond werd ze meteen ook weer heel erg bang. Net zo bang en alleen als toen ze klein was. Bang om uitgelachen te worden en weer het gevoel krijgen om er niet bij te horen.

Eigenlijk vond ze dat heel

vervelend en op een dag besloot ze dat ze toch wilde leren om meer met de andere mussen te kunnen praten en lachen. Ze begon meer contact met de andere mussen te zoeken en als ze dan opeens bang werd ging ze weer even rustig in haar nestje zitten om weer rustig te worden en dan vertelde ze tegen zichzelf dat heel veel mussen best aardig waren en dat ze alleen bang was omdat ze terug moest denken aan vroeger. Toch merkte ze dat het wel

goed was om weer terug te denken aan vroeger, dan werd ze wel weer verdrietig maar als ze gehuild had voelde ze zich veel fijner en was ze ook minder bang.

Langzamerhand kreeg ze best veel vrienden, maar nu vergat ze de boom, de vlieg en de vlinders niet meer en bleven dat ook haar vrienden. Soms was er een mus die samen met haar een nestje wilde bouwen, maar dat wilde ze eigenlijk niet want dan voelde ze zich hetzelfde als toen ze de vorige keren een nestje bouwde met iemand. Bovendien leken ze allemaal op de mussen waar ze dat al

mee had gedaan. Af en toe dacht ze dat ze een mus heel leuk vond maar als ze heel eerlijk tegen zichzelf was dan wist ze dat ze met hem net zo ongelukkig zou worden als met de anderen. Het probleem was dat ze niet wist wat ze moest voelen om te weten dat ze met die mus wel gelukkig zou worden. Ze praatte erover met andere mussen, maar ook met de boom, de vlieg en de vlinders. De boom had vaak niet zoveel woorden maar liet haar dingen voelen. Op een gegeven moment zei hij tegen Mirwa dat ze eens lekker tegen hem aan moest gaan zitten en proberen te voelen hoeveel hij van haar hield en dat ze dan ook moest proberen om hem te laten voelen hoeveel ze van hem hield. Dat deed Mirwa en terwijl ze daar tegen de boom aan zat en voelde hoelang hij al een goede vriend was en hoeveel ze van hem hield, voelde ze opeens dat ze helemaal warm werd van binnen. De liefde die ze voelde van hem kwam samen met de liefde die zij voor hem had. Ze voelde zich heerlijk warm en veilig, zo had ze zich nog nooit gevoeld. Ze begon opeens heel mooi te zingen omdat ze nu kon voelen dat ze goed en mooi was en dat ze iemand was om van te houden.

Ze begreep nu ook dat wat ze had gevoeld bij die andere mussen niets met liefde te maken had en dat het logisch was dat ze toen niet gelukkig was. Ze wist nu welk gevoel ze bij iemand zou moeten hebben om samen gelukkig te zijn.

Ze leefde heel gelukkig verder en wist dat wat er ook zou gebeuren in haar leven, ze in ieder geval haar angst had overwonnen en heel veel vrienden had. Heel misschien zou ze ook nog iemand tegenkomen die net als zij ook praat met de boom, de vlieg en de vlinders en bij wie ze dat warme gevoel zou krijgen. Want dan pas zou ze iemand hebben gevonden die echt bij haar hoort.

Waarom de Quaker Mobiele Bibliotheek belangrijk is.....(vervolg)

door Irene Peters

De Mobiele Bibliotheek van de Quakers is een geweldige manier om mensen te bereiken die in hun leven door een erg rauwe periode gaan. Onze bibliotheken in Londen en Brighton zijn voorzieningen waar erg veel behoefte aan is. We hopen dat Vrienden in andere delen van het land misschien interesse krijgen in het opzetten van een bibliotheek bij hen in de buurt.

Aldus Kate Mellor, die aan het hoofd staat van Quaker Homeless Action. Het grote publiek neigt ertoe om van daklozen een stereotiep beeld te hebben. Dank zij veel publicaties in de media worden ze neergezet als één brok ellende. Ze worden zelden gezien als individuen, laat staan intelligente individuen met gedachten en opinies. De vrijwilligers van QML weten wel beter dan veronderstellingen te maken over de daklozen. Iedere tweede maandag in de maand arriveert de vrijwillige chauffeur Simon Bream bij het Manna Centrum, parkeert de bestelbus en gooit de schuifdeur open. Een kaarttafeltje en twee stoelen worden naast de bus neergezet en vrijwilligers kletsen met lezers terwijl er heel wat boeken uitgeleend worden. Als ik ze bezoek, is de sfeer vriendelijk en relaxed. Lezers worden welkom geheten en aangesproken zoals bij een "normale" sociale aangelegenheid. Het is ontroerend en bijzonder om de waardering te zien van een jonge lezer. Hij is zo dankbaar voor het mogen lenen van een boek, terwijl het evident is, dat er iets heel erg mis is gegaan bij hem.

Voedsel, warmte en beschutting zijn voor de hand liggende prioriteiten voor hen die dakloosheid ondergaan, maar vaak wordt vergeten dat ze ook geconfronteerd kunnen worden met verveling en isolement. QML helpt om dit wat te verzachten door enerzijds boeken te verschaffen en anderzijds

aan buitenslapers en mensen die van hostel naar hostel zwerven een gelegenheid te bieden om op gelijkwaardig niveau te praten met iemand buiten de wereld van de dakloosheid.

Voordat ik afscheid neem van het Manna Centrum vraag ik aan administrateur Paddy Boyle hoe “lezen” dakloze mensen kan helpen. Hij vertelt me dat het hen vermaakt en hen helpt hun dag door te komen. Dan stopt hij, kijkt me aan en vraagt: ”Waarom zouden daklozen niet dezelfde rechten hebben als de rest van ons?” Dit zegt alles voor mij.

Dit jaar zal er in Leeds een Mobiele Quaker Bibliotheek geopend worden.

Tara is de
journaliste voor
The Friend.

**Naschrift door
Irene:**

Lezen over
dakloosheid nadat
ik de eerste keer
met dit fenomeen
geconfronteerd
werd, las ik een
autobiografisch
boek met de titel:
”Omdat niemand
van ze houdt”. Dat
heeft veel indruk
op mij gemaakt.

Het gaat over een meisje uit een gegoed milieu, dat elke avond haar huis uit sluipt, om wat te betekenen voor daklozen, die toentertijd bijvoorbeeld huisden in bomkraters in het East End. Later kwam ze de juiste mensen tegen, waardoor ze professioneel met daklozen kon gaan werken. Helaas weet ik de achternaam van de schrijfster niet meer. Ik dacht, dat ze Sally heette.

Meer recent zijn de boeken van James Bowen, een ex-dakloze: “Bob, de straatkat”. Deel 3 moet inmiddels ook zijn uitgekomen. Alsmede een prachtig kinderboek! James en Bob zijn beroemd geworden en uitgebreid te bewonderen op Internet en YouTube. In Nederland is dakloosheid wellicht wat minder zichtbaar, maar het is er wel degelijk. Van de week las ik nog een boek met levensverhalen van Utrechtse daklozen. "Straatgeheimen" door Hugo Verkley.

Outreach quiz

door Erik Dries

Ik reed op het fietspad naast een rastafari en vroeg hoe dat nu zat met Haille Selassie, of hij hem als god zag. Nee, hij was geen god, hij was de incarnatie van Jezus. Maar hij was toch geen goed mens geweest? Nee, hij gooide tegenstanders voor de leeuwen, maar dat had niets te maken met dat hij toch de incarnatie van Jezus was geweest; hij had immers de stigmata...

Er zijn misschien 500 rastafari in Nederland.

Dezelfde week ging het op TV over

Scientology, de club die gelooft dat we van

aliens afstammen en meer vreemde ideeën hebben. Ook daar zijn er misschien wel 400 van in Nederland... Opus Dei kent maar ongeveer 150 leden die zo'n pijnlijke band om hun dijbeen hebben, zei iemand van die vereniging in een interview vergoelijkend in een kwaliteitskrant enkele jaren geleden...

Ik ga nog eens meer over al die vreemde clubjes uitzoeken en hoeveel leden ze hebben.

Omdat ik niet kan begrijpen dat de Quakers dus maar 100 leden hebben of minder. Het meest gezonde, normale geloof dat ik ken! Inclusief en helemaal geschikt voor de 40% individualistische spirituelen die er hier rondlopen.

We doen iets verkeerd.

We doen niet aan PR.

We staan nooit in al die zingevende tijdschriften.

Op theologiefaculteiten is waarschijnlijk niet bekend dat er Quakers in Nederland zijn.

Ik denk dat we iets verkeerd doen.

Waarom doen we niet aan PR?

In de kolom links staan genummerde serieuze, door

Quakers uitgesproken, argumenten om niet aan

PR te doen. In de kolom rechts met letters aangegeven tegenargumenten die

de PR van George Fox

echte outreach?

op de verkeerde plaats staan. Opdracht: zet de Letters, tegenargumenten bij het juiste nummer, op het tegenargument waar het bij hoort. En vul de lijst aan. En bepaal je mening.

Argument om niets aan PR te doen	Tegenargument – zet op de juiste plaats
1. Als het Quakerisme sterft is dat niet erg, als het werk en de ideeën maar doorgaan	A. Het aantal leden neemt al een aantal jaren af.
2. Het komt wel goed, het gaat al jááááren goed; we bestaan toch nog?	B. Ruimte kan toch geen reden zijn om achterover te leunen; hier is geloof in de voorzienigheid wel op zijn plaats
3. Als je aan PR doet krijg je straks te véél leden; waar laat je die allemaal?	C. Dat klopt
4. We geloven in het idee van een olievlek werking; elke extra lid brengt weer nieuwe leden mee.	D. Ken je een andere club met dezelfde ideeën? Je onderschat de waarde van uitgangspunten en handelen van Quakers
5. Daar heb ik de kracht niet voor, daar hebben wij de kracht niet voor.	E. Misschien kan je ook én/en doen. PR hoeft niet meteen groots en zeer kostbaar.
6. We kunnen die tijd en energie en geld beter besteden aan andere dingen, en bedenken wie wij echt zijn en waar we voor staan en gaan	F. In Denemarken gaat het niet goed en de geschiedenis in Nederland laat zien dat het ook hier kan stoppen
7.	G.

Nadenken over PR en de manier waarop en de gevolgen ervan is niet eenvoudig. Misschien doet het wel pijn. Een vraag zal ook moeten zijn ‘hoe presenteer je je, welke eerste indruk geef je?’

Dan krijg je overwegingen als: Waar denkt iemand aan als zij de term ‘genootschap’ op een deur of website leest? Nodigt dat uit? Klinkt dat als iets dat levend is in deze tijd? Wat roept een woord als ‘vriendenkring’ bij een buitenstaander op? Inderdaad, het geeft je denk ik een gevoel erbuiten te staan, er niet bij te (mogen) horen. Moeten en kunnen we van deze zo vertrouwde termen afscheid nemen?

Quaker Connections

www.youtube.com/watch?v=8B1rhQ3C6EE (zoek op youtube: *Quaker Connections*),
door Marianne van der Zee

Een interessante Youtube Website. Een voorbeeld van wat je hier kunt vinden is: **Lindi Friends School – Kibera Slum- Nairobi Kenia**

De school valt onder de zorg van De Nairobi Jaarvergadering en van de Friends United Meeting (in de VS) en staat in de extreem arme sloppenwijk Kibera. De school heeft een onderwijsprogramma en voorziet de ongeveer 200 leerlingen van 1 warme maaltijd per dag, wat voor de meesten dan ook de enige maaltijd is die ze krijgen.

Aangezien de leerlingen vaak uit gebroken gezinnen komen : alleenstaande moeders, gescheiden ouders, gezinnen met HIV/aids problematiek zijn veel kinderen getraumatiseerd. Hiervoor wil de school extra begeleiding geven in de vorm van een counselor zodat ze leren om met de dingen in het leven om te gaan, normen en waarden leren en meer zelfvertrouwen krijgen zodat ze op den duur verder kunnen leren.

Momenteel is de school echter niet in staat om de dagelijkse maaltijd te

geven, er moet nodig een onderwijskundige komen zodat het onderwijsprogramma wordt uitgevoerd, ook is er geen counselor en het is erg moeilijk om leerkrachten te vinden omdat het vrijwilligerswerk is. De school heeft dan ook hard hulp nodig. Op youtube staat een heel kort filmpje met foto's van de kinderen zodat ze een gezicht krijgen, het

lied dat gezongen wordt is: Shusha Bwana Roho Wako wat betekent:

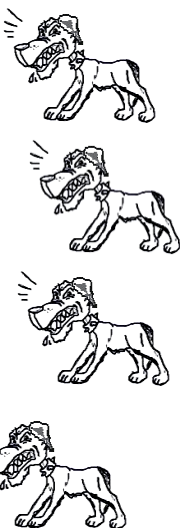
Receive The Lord Your Spirit. (meer: www.youtube.com/watch?v=8B1rhQ3C6EE)

Het verhaal over de tempel met de duizend spiegels

ingezonden door Corien van Garderen

Een hond had van de tempel met de duizend spiegels gehoord. Hij wist niet wat spiegels zijn, maar zijn verlangen om de tempel te bezoeken was groot. Na een tocht van enkele weken kwam hij bij de tempel. Hij liep de trappen op, en toen hij door de poort was gegaan, keken uit duizend spiegels duizend honden naar hem. Hij werd bang, liet zijn tanden zien en gromde. Hij drukte zijn staart tussen zijn poten en liet zijn oren hangen. Toen gromden uit de spiegels

duizend honden met ontblote tanden terug. De hond trok zijn staart in en liep weg met het bewustzijn: De wereld is vol met boze honden. Nooit meer kwam hij terug naar de tempel met de duizend spiegels.

Op een middag kwam een andere hond in de tempel met de duizend spiegels. Toen hij door de poort was gegaan, keken uit duizend spiegels duizend honden naar hem. Dat verheugde hem en hij kwispelde met zijn staart. Stak zijn tong er vrolijk uit en richtte zijn oren op. Toen verheugden zich ook in de spiegels duizend honden en kwispelden met hun staart. Hij verliet de tempel met het bewustzijn: de wereld is vol met vriendelijke honden. Van nu af aan ging hij dagelijks naar de tempel met de duizend spiegels.

Oproep aan ons Geweten :

Vert. Nel Bennema

Dit is de vierde van een serie artikelen over Quakers en klimaatverandering van het Bureau van de Quakers bij de Verenigde Naties, (www.quno.org), september 2014. QUNO Genève heeft deze publicatie gemaakt als een vorm van getuigenis bij het aangaan van antropogene klimaatverandering door liefde en actie, in plaats van angst. De mensen die geportretteerd zijn komen uit onze wereldwijde Quaker gemeenschap, van Afrika naar Europa, Azië-Pacific naar de Amerika's.

MARCO BERTAGLIA

Italië

Marco was wèg van toneel en wilde toneelspeler worden. In de vroege jaren negentig zat hij midden in zijn letterenstudie toen hij kennismaatte met een compleet andere wereld.

“Ik kwam in aanraking met een paar missionarissen en boeren uit Brazilië”, verklaarde hij. “Dat opende mijn ogen voor de diefstal

van grondstoffen uit Derde Wereld landen, de wanhoop en armoede in sommige landen, en de invloed op het wereldmilieu van onze manier van leven. Ik wilde hier iets aan doen. Ik begon bosbouw en milieuwetenschap te studeren.”

“Er is een drijvende kracht in mijn persoonlijke en mijn beroepsleven om iets positiefs bij te dragen voor het milieu. Ik kan niet zeggen dat alles wat ik doe erg samenhangend is. Ik heb onderzoek gedaan naar methoden van compost- en afvalwaterverwerking. Maar ik was vaak op stap en zo heb ik in mijn eigen huis nog niets van dergelijke zaken toegepast. Ik heb lange tijd zonder auto geleefd. Toen ik ontdekte dat ik toch niet zonder kon koos ik er een die het meest milieuvriendelijk was. Ik geloof dat we meer moeten kopen op lokaal niveau, en dat is iets wat mij in het algemeen wel lukt”.

“Ik had de neiging een soort lawaaierige activist te zijn die zich altijd hartstochtelijk uitspreekt. Toen ik jonger was neigde ik er toe om te denken dat mensen alleen maar naar me hoefden te luisteren om overtuigd te worden, omdat alles toch zo overduidelijk was. Ik kwam tot de ontdekking dat veel mensen niet wilden luisteren en ik begon me af te vragen waarom dat zo was.”

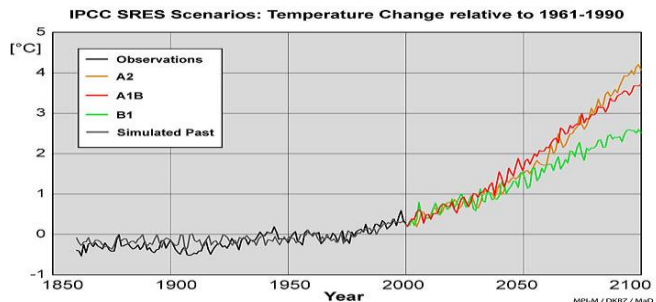
Marco was betrokken bij vredesactiviteiten en conflict transformatie met mensen uit het gebied van de Grote Meren in Afrika. Hij nam deel aan een

training in Geweldloze Communicatie – een methode die zich richt op de ontwikkeling van wederzijdse empathie en compassie. “Ik ontdekte dat het veel te maken had met het veranderen van mijzelf en mijn opvatting over relaties. Een tijd lang kon ik niet op dezelfde manier spreken; kon ik niet op dezelfde manier denken over communicatie. Geleidelijk zag ik in dat de andere persoon, die geen begrip toonde, in feite niet de vijand is, ik ontdekte dat we samen mens waren.”

“ Misschien zal ik wel teveel en te snelle veranderingen willen. Ik zie kleine veranderingen als resultaat van mijn eigen acties. Ik wil meer doen.”

Maar hij is er nog steeds niet in geslaagd om deze empathie in praktijk te brengen bij de urgentie om mensen bij een actieve reactie op klimaatverandering te betrekken. “Hoewel ik de theorie ken en soms zie dat het heeft gewerkt, zie ik nog steeds veel moeilijkheden”, legt hij uit. “Tussen 2007 en 2010 had ik een contract als tussenpersoon van de Europese Commissie die zich met energie en klimaatverandering bezighoudt. Dat was in zeker opzicht geweldig. Ik kwam tot de ontdekking dat er heel veel zeer verstandige mensen rondliepen, zelfs in machtige posities. Er is verandering, zelfs hoewel die soms cosmetisch is. Ook als het niet cosmetisch is en serieus en oprecht, gaat het toch maar langzaam. Deze veranderingen zijn niet voldoende of niet snel genoeg als we de laatste beoordelingen van de IPCC moeten geloven. Het is ongelooflijk moeilijk om dingen te veranderen en om het systeem te laten functioneren en op een bepaalde manier te ontwikkelen. Soms komt het neer op de persoonlijkheden van de mensen die erbij betrokken zijn. Het gaf een goed gevoel om te begrijpen hoe het werkte, maar het was des te pijnlijker om te zien hoe we, ondanks alle goede bedoelingen niet in staat schijnen te zijn om de dingen in de goede richting te houden.

Handen en Voeten: de handen ineen voor Syrische Vluchtelingen

door Wils 't Hart

Een vakantie naar de zon, even eruit, de lente voelen. Zo kwam ik op Chios, een klein Grieks eiland. Genieten natuurlijk, vogels en bloemen overal en wat zijn de mensen aardig. Dan komen we op het strand en vinden reddingsvesten, kapot gesneden rubberboten, en je weet; hier komen vluchtelingen aan. Later zagen we in de vroege morgen een bootje vol vluchtelingen komen aanvaren en je kunt niets.

Maar nu is het Doopsgezind Wereldwerk uit 4 landen een Aktie gestart om hulp te bieden. Nederland gaat zorgen voor tasjes met schoolspullen en tasjes met Hygiene spullen. We kunnen allemaal meedoen. Tasjes kunnen zelf gemaakt worden en hiervoor kan je een patroon aanvragen op bert.duhoux@dgwereldwerk.nl. Ben je niet zo in de weer met de naaimachine dan kun je ze aanvragen bij Wils 't Hart (zie ledenlijst), daar staat een groepje buurvrouwen klaar om het tasje voor je te maken (tegen verzendkosten).

De inhoud van een Tasje School Kit:

4 schrijfbloks gelinieerd met perforatie rug (70 vellen of meer)

8 potloden zonder punt

1 platte liniaal - cm en inch's !!

12 kleurpotloden in verpakking

1 grote gum

De inhoud van een Tasje Hygiene Kit:

1 tandenborstel voor een volwassene

1 groot stuk badzeep

1 nagelknipper (fingernail clipper)

1 badhanddoek (donkere kleur)

Maten: Een afgewerkt tasje is 30 x 43 cm

Stof maat 32 x 97 cm, Koord is 2 stukken van 85 cm.

Vouw 1 cm stof om aan alle 4 zijden en stik daarvan een smalle zoom.
 Vouw 5 cm aan beide korte zijden om en stik die vast met een zoompje van een ½ cm. Zo ontstaat een tunnel voor het koord. Vouw de stof binnenstebuiten in tweeën en stik de lange zijden aan elkaar.
 Draai de goede kant buiten en haal 1 koord door de tunnel en ga aan de andere kant weer terug en knoop de uiteinden samen. Doe het zelfde met het andere koord maar begin aan de andere kant.
 Waarheen? Later wordt bekend gemaakt waar de tasjes gebracht kunnen worden.
 In November gaat een container naar (waarschijnlijk) Libanon

Zo maak je een tasje

Afmetingen van een kant en klaar tasje 30 x 43 cm,
 Stof: 32 x 97 cm
 Koord: 85 cm voor elke ~~tekdraad~~ (cut 2)

1

Zoom 1 cm aan alle kanten
 Naai een smalle zoom

2

Vouw naar binnen 5 cm aan de twee korte zijden en naai 0.3 cm van de rand om de koordzoom te maken.

3

Vouw de lap dubbel
 Naai de zijden van de tas aan elkaar .

4

Rijg een koord door de koordzoom. Begin en eindig aan dezelfde kant. Doe hetzelfde aan de andere kant

Quakers in stripvorm

door Erik Dries.36

En dát is dan weer de tijd dat de mensen iets menselijker gingen denken over patiënten met psychiatrische klachten. En dat heeft óók met de Quakers te maken....

'Pinel verbiedt de ketenen' (1801). Pinel wordt de vader van de moderne psychiatrie genoemd

Zingen: 'Sing breaking to song' en 'Stay with me'

gezongen door Marlies Tjallingii in de British Yearly Meeting

1
Sing, break in - to song, for with - in you is the light.

2
Sing, oh, sing. Sing, oh, sing.

3
For with - in you is the light.

Detailed description: This block contains three staves of musical notation in 3/4 time. The first staff is marked with a '1' in a box and contains the lyrics 'Sing, break in - to song, for with - in you is the light.' The second staff is marked with a '2' in a box and contains the lyrics 'Sing, oh, sing. Sing, oh, sing.' The third staff is marked with a '3' in a box and contains the lyrics 'For with - in you is the light.' The music is written in treble clef with a key signature of one flat.

woorden en muziek: Ellen Flanders-Morrison

het lied kan ook als canon gezongen worden in drie groepen

Stay with me

woorden en muziek Jacques Berthier

Lento

p Stay with me, re - main here with me, watch - ing and *f*
Blei - bet hier und wa - chet mit mir. Wa - chet und

p pray - ing, watch - ing and pray - ing.
be - tet, wa - chet und be - tet.

p

Detailed description: This block contains a musical score for 'Stay with me' in 4/4 time, marked 'Lento'. It features a piano accompaniment with two staves (treble and bass clef) and a vocal line. The piano part starts with a piano (*p*) dynamic and ends with a forte (*f*) dynamic. The vocal line is written in a single staff with lyrics in English and Dutch. The score includes a repeat sign at the end of the second system.

Waar zijn Quakerbijeenkomsten? Wijdingssamenkomsten in Nederland en België

Amsterdam	iedere zondag 10.30 uur	Vossiusstraat 20, Amsterdam
Antwerpen	geen vaste tijdstippen	Info Jan Peeters tel.: 0032.15.24 75 10 <i>email</i> : boekrijk@hotmail.com
Breda	Zondag 19 april, 11.30	Bij Dineke Lucas, Roesselaestraat 201, 4826 JD in Breda, Inlichtingen bij Corien van Garderen: 076 8502421 / 06 274 474 44. zie bericht
Brussel	iedere zondag 11.00 uur	Quakerhouse, Square Ambiorix 50, 1000 Brussel, tel.: 00.32.2.230 49 35
Bennekom	2e en 4e zondag van de maand: 10.30 uur	"Commanderij", Commandeursweg 44, Bennekom. Kinderen zijn welkom! Op 2e zondag wordt er eerst van 10.30 – 11.00 een worship-sharing gehouden, daarna wijdingssamenkomst tot 12.00.
Deventer	Wijdingssamenkomst 3 ^e zondag 10.30 uur Gespreksavond: 1 x maand: 18.30 uur op wisselend di/do	Wijdingssamenkomst in het Meester Geertshuis, Assenstraat 20, 7411JT Deventer. Gespreksavonden, data en inlichtingen bij Martin Touwen tel.: 0570-655229 of mail secretariaat@deQuakers.nl
Groningen	2e en 4e zondag van de maand in Groningen: 10.30 uur 1e zondag van de maand te Hellum 10.30 uur	2 ^e en 4 ^e zondag: De Poort, Moesstraat 20, 9717 JW Groningen, tel.: 050-5712624 1 ^e zondag: te Hellum, Hoofdweg 41: Kinderen zijn welkom! Graag tevoren doorgeven aan de schrijver: Peter Spreij; nonmv@pspreij.nl
Den Haag	iedere zondag: 10.30 uur	Stadhouderslaan 8, Den Haag Kinderen zijn altijd welkom. Bij kennisgeving vooraf is er voor hen een aangepast programma.
Zwolle	Op 1 maart 2015 10.30	Van Nispensingel 5. contact: Marlies Tjallingii 038-4608461

Wijdingssamenkomsten op Afstand

1. Meeting at a Distance. Inlichtingen: caroline.wilson@esade.edu
2. Online meeting for worship: op tijdstippen rekening houdend met verschillende tijdzones. Bekendmaking op Quakerworship.org
3. Quaker Faith and Fellowship www.Quakerfaithandfellowship.org

Vrienden in het hele land

Maandvergaderingen

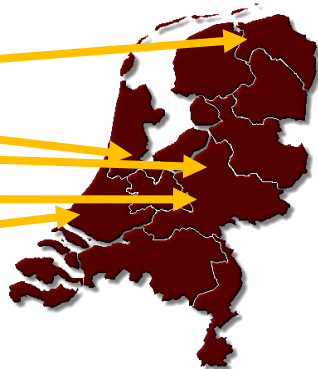
NON

A'dam

Deventer

MiZuNed

Haagse

Quaker Secretariaat:

Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers) Postbus 2167, 7420 AD Deventer. Tel.: 0570 - 655 229. e-mail: secretariaat@deQuakers.nl.

Penningmeester Nederlandse Jaarvergadering Bankrek. NL65 TRIO 0212 3772 64 tnv Religieus Genootschap der Vrienden - Quakers- te Zwolle.

Quaker Bibliotheek: Vossiusstraat 20, 1071 AD Amsterdam, bibliothecaris - Tjeerd Dibbits, Tel.: 020- 6237732. Open op afspraak.

Quaker Literatuur: Willem Furnée ; Badhuisweg 149, 2597JN 's-Gravenhage telefoon: 070-3220544, e-mail: literatuur@Quakers.nu Bankrek.: NL70 INGB 0000 313040 t.n.v. Quaker Literatuur.

Amsterdamse Maandvergadering: Schrijver: Marianne IJspeert W.de Zwijgerlaan 21-III, 1056 JD Amsterdam Tel.: 020-6125703 / 020-6829334, mijquak.1@online.nl
Bankrek.: NL81 INGB 0004 9200 51 tnv A'damse MV Quakers te Anna Paulowna.

Haagse Maandvergadering: Schrijver: Willem Furnée haagsevrienden@Quakers.nu
Haagse Maandvergadering, Stadhouderslaan 8, 2517 HW 's-Gravenhage. Tel. 070-3600621. Bankre.k: NL48 INGB 0001 8562 21 tnv Haagse Vrienden, Quakers Den Haag.

Midden- en Zuid-Nederlandse Maandvergadering: Schrijver: Pieter Ketner, p.ketner@upcmail.nl Corr.adres: Frieda Oudakker: friedaoudakker@live.nl. Bankrek: NL67 TRIO 0197 6518 52 ten name van Rel.Gen.der Vrienden-Quakers- te Deventer.

Deventergroep: Martin Touwen, inlichting via 0570-655229 of secretariaat@deQuakers.nl, Postbus 2167,7420 AD Deventer.

Noord Oost Nederlandse Maandvergadering: Schrijver: Peter Spreij ; Watersingel 17, 9351 XN Leek, Tel.: 0594-769063; nonmv@pspreij.nl
Bankrek.: NL12 INGB 0001 5908 95 tnv N.O.N. MV Rel.Gen. d. Vr. te Groningen.

Quaker Hulpfonds: schrijver vacature. Penningm: Johannes Borger, johannes.borger@hotmail.com Bankrek. NL19 INGB 0000 220644 t.n.v. Religieus Genootschap der Vrienden, Quakers, te den Haag.

Vrienden voor Brussel (VVQREA): Schrijver: Peter van Leeuwen, Tel.: 0182-611786; vvqrea@gmail.com. Bankrek. NL28 INGB 0002 5386 85 t.n.v. VVQREA te Helmond.